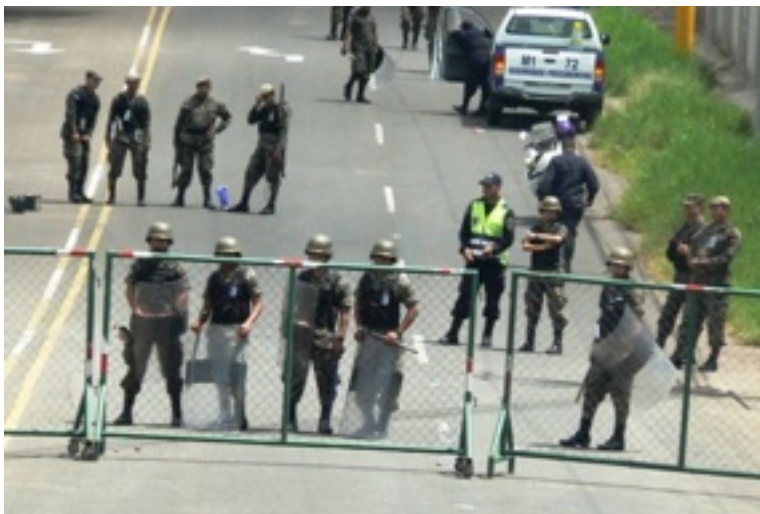

Nog steeds geen enkele gerechtelijke vervolging...

Het openbare ministerie in Honduras heeft tot nu toe nog steeds niemand vervolgd voor de vele moorden op activisten van het Nationaal Verzetsfront. Moorden die zich voordeden in de nasleep van de staatsgreep van 28 juni in 2009. Sinds de staatsgreep werden volgens verschillende mensenrechtenorganisaties ongeveer 200 moorden begaan met duidelijke politieke motieven. Acties van familieleden van slachtoffers samen met het comité van familieleden van vermiste gevangenen van Honduras- COFADEH.

Binnen deze context vonden er afgelopen dagen verschillende acties plaats in Tegucigalpa ter ondersteuning van de familieleden van de slachtoffers van de staatsgreep en ter herdenking ook van deze martelaars.

Op dinsdag 26 juli bracht een groep van 11 families, ondersteund door COFADEH een officieel bezoek aan het openbaar ministerie om verder onderzoek op te eisen naar de moorden op hun familieleden. Elke familie presenteerde een petitie aan de speciale aanklager inzake mensenrechten waarin met aandrang informatie, vorderingen en opheldering gevraagd werd. In sommige zaken moest er zelfs terug een aanklacht geformuleerd worden omdat dossiers op onverklaarbare wijze verloren geraakten. Geen enkele petitie werd persoonlijk ontvangen door de speciale aanklager omdat deze zich- alhoewel op de hoogte van het bezoek- plots onverwacht buiten de stad bevond. Elke petitie werd onder het wakende oog van COFADEH in ontvangst genomen, ondertekend en bij het reeds bestaande dossier gevoegd. De zaak van Ilse Ivania Velasquez

Sinds verschillende maanden nu al vraagt COFADEH die de gerechterlijke voogd is van de familieleden aan het openbaar ministerie om informatie te verschaffen over de verschillende lopende zaken. [1] Tot nu toe kregen ze steeds nul op het rekest. Meer nog, COFADEH heeft verschillende spoedacties moeten organiseren opdat de zaak van onderwijzeres Ilse Ivania Velásquez niet gesloten zou worden door het openbaar ministerie. Ilse Ivania liet het leven tijdens een betoging van het Nationaal Front van Volksverzet (FNRP), op 18 maart in San Pedro Sula. Deze betoging werd op gewelddadige manier onderdrukt door de ordetroepen en nationale politi.

In deze zaak is er echter geen enkele vordering en het openbaar ministerie probeert de zaak af te wimpelen als een verkeersongeluk. Internationale druk heeft dit afgelopen maand op het nippertje kunnen vermijden. De dochters van de vermoorde onderwijzeres vroegen eind mei aan de groep forensische antropologie van Guatemala hen te ondersteunen door het uitvoeren van een onafhankelijke autopsie. De Guatemalteekse mensenrechtenorganisatie heeft hier reeds positief op

gereageerd, maar nogmaals blijft het officiële antwoord uit omdat het openbaar ministerie dit moet goedkeuren .Getuigenis van de familieleden

Tijdens een interview dat ik afgelopen dinsdag had met de dochters van Ilse Ivania Rodriguez, die aanwezig waren op dezelfde betoging waarin hun moeder het leven liet, vertelden ze me het volgende:

“Die dag protesteerden we als onderwijzersvakbond voor het INPREMA (de nationale pensioenkas) vanwege het slechte en frauduleuze beleid inzake onze pensioenen. We eisten een onafhankelijke financiële audit. Onze pensioenen verdwijnen met de noorderzon en worden niet uitbetaald . Ook eisten we gratis onderwijs op zoals onze grondwet het voorschrijft.”

“We hadden net tegenover het INPREMA plaats gevat – ik met onze moeder, zuster en schoonbroer. Op een bepaald moment kwamen de ordemachten eraan en zagen we ook de tanks dichterbij komen. Wij maakten allemaal het vredesteek met onze handen maar toch kwamen ze dichterbij en begonnen ze gasbommen rond te smijten. Ik kon noch vooruit noch achteruit kijken op een bepaald moment. Maar ik zag nog juist dat mijn moeder begon te lopen . Vanaf dat moment geraakten we haar kwijt en wisten we niets meer van haar... Tot iemand ons vertelde dat een gasbom haar hoofd had geraakt en dat ze daarna overreden werd door een auto van het televisieprogramma Hable como Hable.” [2]

“ Wij vragen een antwoord op onze petitie tot opgraving en autopsie die we op 31 mei presenteerden . Het openbaar ministerie heeft nog niet eens getuigen opgeroepen in de zaak van onze moeder. Zij zeggen dat ze gestorven is toen de auto haar overreed, dat dit de oorzaak van haar dood was. Nu, dat kan alleen een forensische antropoloog bepalen. Die hebben we niet in Honduras, daarom onze vraag naar Guatemala toe. Het openbaar ,ministerie wil dit als een ongeluk behandelen, niet als een mensenrechtenzaak.”

“ Wat we ons ook steeds hebben afgevraagd sinds die dag, is waarom op die dag de repressie anderhalf uur vroeger begon dan de moment die ons toegezegd werd om te betogen . Deze schending wordt nu ook onder de mat geveegd samen met al de rest !”Solidariteitsmanifestatie van het FNRP met de familieleden

Donderdag 28 juli had er een grote solidariteitsmanifestatie plaats met de familieleden van de slachtoffers. Hiervoor werd opgeroepen door het Nationaal front van Volksverzet (FNRP). Met tienduizenden militanten waren ze dan ook aanwezig... De betoging vertrok vanaf de Pedagogische Universiteit van Honduras (UPN) tot aan het VN-gebouw waar Manuel Zelaya samen met een vertegenwoordiging van de families een brief overhandigde aan de landverantwoordelijke Jose Eguren . De brief is gericht aan de algemeen secretaris van de VN, Ban Ki Moon [3] en vraagt met hoogdringendheid de ogen terug te richten op Honduras en de schendingen tegen de mensenrechten . Deze zijn volgens Cofadeh nooit verdwenen of verminderd, ook niet met de ondertekening van het akkoord van Cartagena op 22 mei. Met dit akkoord werden de deuren terug geopend voor de terugkeer van Honduras naar de OEA het land was immers zagezegd terug genormaliseerd geraakt. Niets is minder waar volgens Cofadeh. [4][5]Politiek gevangene van het Lobo-regime Enrique Flores Lanza

De massale opkomst was een stevig hart onder de riem voor de familieleden. Ze getuigden hierover tijdens een persconferentie, gegeven vanuit het huis – tevens gevangenis- van Enrique Flores Lanza. Flores Lanza was de rechterhand van Manuel Zelaya tijdens diens regering. Hij kreeg huisarrest vanaf het momentdat hij voet op Hondurese grond zette op 28 mei, toen hij samen met Zelaya aankwam op de nationale luchthaven Toncontin. Hij wordt beschuldigd van fraude en het uitgeven van overheidsgeld voor publicaties rond het initiatief van de toenmalige legitieme regering van

Zelaya om een volksraadpleging te organiseren (Cuarta Urna). Deze geplande volksraadpleging was ook de doorslaggevende reden waarom Zelaya slachtoffer werd van een civiele militaire staatsgreep.

Flores Lanza werd hierdoor ook de eerste politieke gevangene van het Lobo-regime, en overduidelijke schending van het Akkoord van Cartagena de Las Indias dat letterlijk in artikel 3 vermeld dat de terugkeer van ex-president Zelaya en zijn voormalige functionarissen onder voorwaarden van veiligheid en vrijheid moest verlopen.

[1] www.resistenciahonduras.net

[2] [Filmpje waarin te zien is hoe Ilse overreden word.](#)

[3] www.resistenciahonduras.net

[4] [Akkoord van Cartagena](#)

[5] www.resistenciahonduras.net

Ellen Verryt is verantwoordelijke voor Midden-Amerika bij Wereldsolidariteit, verblijft momenteel in Honduras. Ze bezorgde ons onderstaande getuigenis over de mensenrechtensituatie in het land. We publiceren ook een foto-reportage van haar hand.

Niet vergeten, niet vergeven! De strijd om de waarheid in Honduras.

Contributed by Ellen Verryt vanuit Tegucigalpa, Honduras
dinsdag, 02 augustus 2011 - Last Updated woensdag, 03 augustus 2011

Niet vergeten, niet vergeven! De strijd om de waarheid in Honduras.

Contributed by Ellen Verryt vanuit Tegucigalpa, Honduras
dinsdag, 02 augustus 2011 - Last Updated woensdag, 03 augustus 2011

Niet vergeten, niet vergeven! De strijd om de waarheid in Honduras.

Contributed by Ellen Verryt vanuit Tegucigalpa, Honduras
dinsdag, 02 augustus 2011 - Last Updated woensdag, 03 augustus 2011

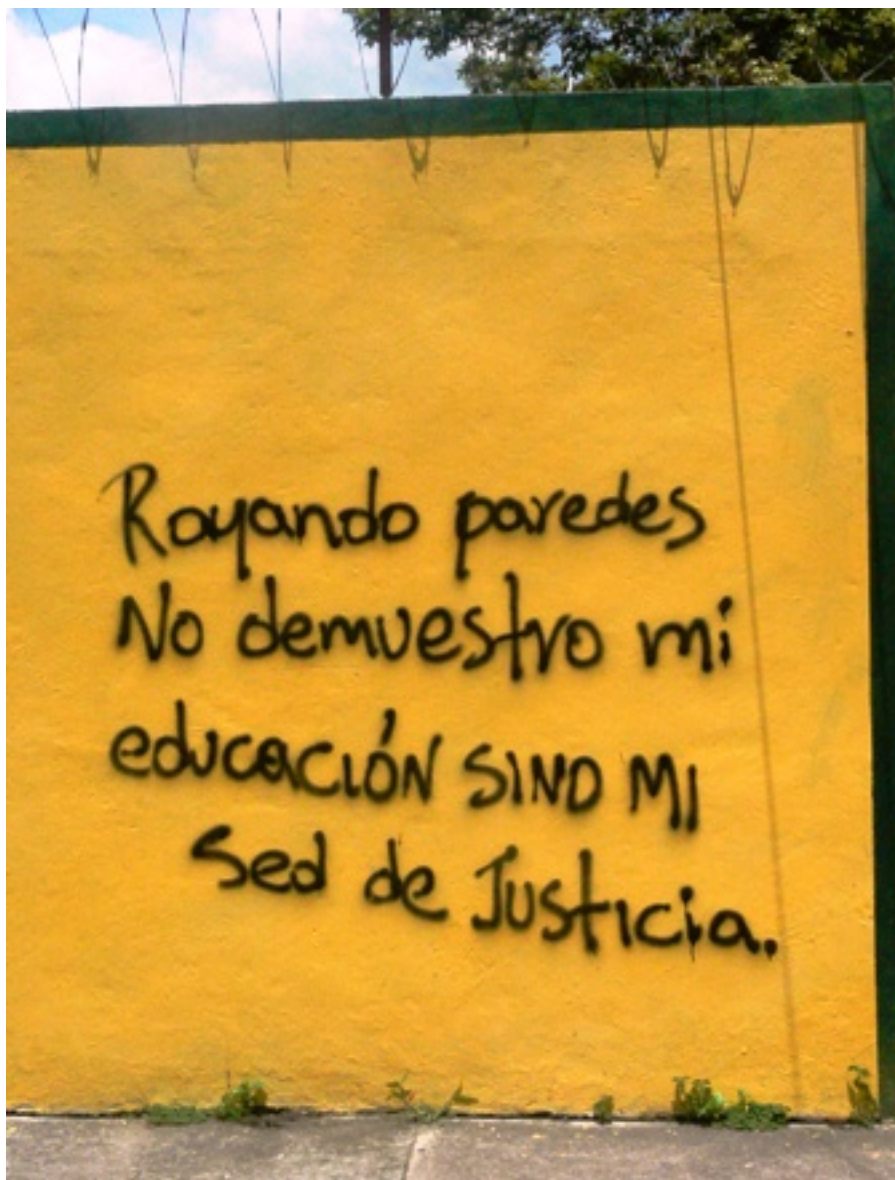
Niet vergeten, niet vergeven! De strijd om de waarheid in Honduras.

Contributed by Ellen Verryt vanuit Tegucigalpa, Honduras
dinsdag, 02 augustus 2011 - Last Updated woensdag, 03 augustus 2011

Niet vergeten, niet vergeven! De strijd om de waarheid in Honduras.

Contributed by Ellen Verryt vanuit Tegucigalpa, Honduras
dinsdag, 02 augustus 2011 - Last Updated woensdag, 03 augustus 2011

Niet vergeten, niet vergeven! De strijd om de waarheid in Honduras.

Contributed by Ellen Verryt vanuit Tegucigalpa, Honduras
dinsdag, 02 augustus 2011 - Last Updated woensdag, 03 augustus 2011

Niet vergeten, niet vergeven! De strijd om de waarheid in Honduras.

Contributed by Ellen Verryt vanuit Tegucigalpa, Honduras
dinsdag, 02 augustus 2011 - Last Updated woensdag, 03 augustus 2011

Niet vergeten, niet vergeven! De strijd om de waarheid in Honduras.

Contributed by Ellen Verryt vanuit Tegucigalpa, Honduras
dinsdag, 02 augustus 2011 - Last Updated woensdag, 03 augustus 2011

Niet vergeten, niet vergeven! De strijd om de waarheid in Honduras.

Contributed by Ellen Verryt vanuit Tegucigalpa, Honduras
dinsdag, 02 augustus 2011 - Last Updated woensdag, 03 augustus 2011

Niet vergeten, niet vergeven! De strijd om de waarheid in Honduras.

Contributed by Ellen Verryt vanuit Tegucigalpa, Honduras
dinsdag, 02 augustus 2011 - Last Updated woensdag, 03 augustus 2011
